

Koliko ima ljudskih rasa?

Koliko ljudskih rasa zapravo postoji? Neki ljudi misle kako Biblija opravdava njihove rasističke stavove. Ipak, kada ispitate što Biblija kaže o porijeklu različitih grupacija ljudi, vidimo drugačiju priču.

Lako je vidjeti da ljudi postoje u svim oblicima i veličinama. Neki su niski, neki visoki, neki imaju crvenu kosu, neki imaju veliki nos... shvatili ste. Postoji nevjerojatna raznolikost ljudi.

Uprkos toj raznolikosti, skloni smo grupisati ljude prema jednoj ili više fizičkih karakteristika koje zajednički dijele. Ove grupe se često nazivaju „rasama“, a karakteristike koje ih definišu „rasnim osobinama“.

Mnogi ljudi druge tretiraju drugačije, zavisno o tim navodnim rasnim karakteristikama. Smatraju da te razlike nisu samo površne i da utiču na njihovo vrednovanje ljudskih bića, pa čak i na njihovo mjesto prema „evolucionističkoj ljestvici“. Da li je to opravdano? Koliko ljudskih „rasa“ zapravo postoji? Kako su nastale te razlike i opravdavaju li predrasude?

Biblijska osnova

Božja Riječ rješava taj problem. Postoji samo jedna rasa ljudi. To je jasno iz izvještaja koji nalazimo u Postanju.

U početku je Bog stvorio prvog čovjeka, Adama. Zatim je od čovjekovog rebra stvorio prvu ženu, Evu. Adam i Eva su bili naši izvorni roditelji, stvoreni na sliku Božju. Svi ljudi se mogu pratiti unazad do ovog prvog para. To je itekako jasno u Postanju 3:20, gdje je Adamu rečeno da je Eva „majka svima živima“.

Dakle, ako smo svi potomci Adama i Eve, svi bismo trebali manje-više izgledati isto, zar ne? Kako onda možemo objasniti sve te razlike među ljudima?

Vavilonska kula

Postanje 11. glava opisuje vrijeme kada su se ljudi pobunili protiv Boga tako što su se koncentrisali u Vavilonu i odbijali se proširiti po svijetu. Zbog toga im je Bog pomiješao jezike, pa su se grupe ljudi razdvojile i udaljile jedne od drugih.

Kao posljedica Vavilona, odvojene grupe ljudi se nisu mogle lako miješati. Postale su genetički izolovane, što znači da su se ženili i imali potomke prvenstveno unutar svoje određene grupacije. Kako su godine prolazile, svaka grupa je razvila vlastitu kulturu i načine obavljanja poslova. Genetski izolovane, određene fizičke osobine u svakoj grupaciji su postajale sve važnije. Ove etničke karakteristike pogrešno se smatraju rasnim karakteristikama; ali u stvarnosti postoji samo jedna rasa, ljudska rasa. Svi ovi ljudi su bili jednostavno ljudi.

Boja kože

Koristićemo boju kože kako bismo ilustrovali proces.

Pigment koji je prvenstveno odgovoran za svačiju boju kože je melanin. Svi u stvari imaju istu boju kože – samo imamo različite tonove kože. Dva oblika melanina su eumelanin (od smeđe do crne) i feomelanin (od crvene do žute). Njihov udio određuje ton kože.

Dakle, šta uzrokuje da neki ljudi imaju jako tamnu kožu dok drugi imaju svjetliju kožu? Važno je mjesto gdje žive. Na primjer, tamnija koža na ljudima koji žive u područjima blizu ekvatora štiti ih od jakog sunčevog svjetla, čime se smanjuje rizik od raka kože. Ljudi u višim geografskim područjima gdje ima manje intenzivne sunčeve svjetlosti trebaju svjetliju kožu za učinkovito stvaranje vitamina D. U oba slučaja, oni koji su imali karakteristike pogodne za život ostali su i reprodukovali se u tom regionu. Oni koji nisu ili su preselili ili izumrli.

Te poželjne karakteristike tokom mnogih generacija prenosi su se genetikom, a manje poželjne osobine su otpadale. Dakle, genetička varijabilnost u izolovanim populacijama postepeno se smanjuje. Tako da današnji ljudi s jako tamnom kožom

obično imaju djecu s tamnom kožom, a ljudi s jako svjetlom kožom obično imaju djecu sa svjetlom kožom.

Međutim, ljudi sa „srednje smeđom“ kožom često imaju djecu s mnogo širim rasponom boje kože. Zašto? Zato što te „srednje smeđe“ grupe ljudi još uvijek imaju značajnu genetičku varijabilnost u pogledu boje kože.

Na osnovu našeg razumijevanja nasljeđa boje kože, snažno vjerujemo da su Adam i Eva bili srednje smeđi. To bi dalo najširi spektar tonova kože njihovom potomstvu, od jako svijetle do jako tamne.

Rasne karakteristike

Osim boje kože, koriste se još neke karakteristike za razlikovanje jedne grupe ljudi od drugih. To uključuje ravnu kosu nasuprot kovrdžave, debljinu usana i oblik očnih kapaka. Te karakteristike su se kroz generacije razvijale i postajale istaknutije u raznim izolovanim grupama ljudi.

Nažalost, umjesto da dajemo Bogu slavu za razlike među nama, mi pali ljudi koristimo ove osobenosti kao izgovor da sudimo našim bližnjima. Zašto?

Evolucija i rasa

Problem je u tome što većina ljudi, uključujući mnoge hrišćane, ne temelje svoj pogled na svijet i vrijednosti na Bibliji. Umjesto toga, ignorišu Božju istinu i usvajaju čovjekove ideje i vrijednosti. To je uvijek opasno, a može biti i vrlo destruktivno po pitanju ljudskog porijekla i posljedica na društveno ponašanje.

Najistaknutije gledište u vezi porijekla danas naziva se evolucija. Prema evolucionističkom stanovištu, ljudi su tokom miliona godina evoluirali od majmunolikog pretka. Nažalost, mnogi koriste ovu filozofiju i uče da su različite grupe ljudi evoluirale na različitom stepenu. Tako se formira mišljenje kako su neke grupe ljudi „niže evoluirale“ od drugih, neke „rase“ bliže majmunima od drugih (naravno, uvijek postavljajući vlastitu „rasu“ na

vrh skale).

Iako evolucionističko razmišljanje zasigurno pojačava rasiističke stavove, evolucija nije uzrok rasizma. Uzrok rasizma je grijeh. Čovjekova nehumanost prema svome bližnjemu postoji od pada u grijeh. Prvi grijeh koji je zabilježen nakon što je Adam uzeo zabranjen plod jeste Kainovo ubistvo svoga brata Abela; a nekoliko stihova kasnije u istom poglavlju, Lameh se zapravo hvali ubistvom čovjeka.

Međutim, evolucija se koristi kao opravdanje za rasizam. Nedavni profesor s Harvarda, Stephen Jay Gould je rekao: „Biološki argumenti za rasizam možda su bili uobičajeni prije 1859. godine [kada je objavljeno Darwinovo *Porijeklo vrsta*], ali su se povećali zbog prioriteta važnosti nakon prihvatanja teorije evolucije.“

Moderna genetika

Evolucionističke ideje u vezi rasa, koje se uče već mnogo decenija, sada su toliko ukorijenjene u razmišljanju nekih ljudi da je gotovo nemoguće ispraviti njihova iskrivljena shvatanja. No, zapravo svi ljudi su potpuno ljudi. Niti jedna grupa ljudi nije sporije evoluirala od drugih. Ustvari, genetička razlika između bilo koje dvoje ljudi iznosi samo oko jednu desetinu od jedan posto, što je u najboljem slučaju zanemarivo. Zanimljivo, genetička varijacija među ljudima unutar određene etničke grupe često je veća nego između pripadnika različitih etničkih skupina!

Naučnici uključeni u preslikavanje ljudskog genoma izjavili su da postoji samo jedna rasa – ljudska rasa. Neki čak govore da je termin rasa besmislen.

Jedna krv

Božja Riječ je jasna. Postoji samo jedna rasa.

U Djelima 17:26 čitamo: „I učinio je [Bog] da od jedne krvi sav rod čovječiji živi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unaprijed određena vremena i granice njihovog življenja.“

S pravom možemo govoriti o grupama ljudi, ali samo uz razumijevanje da te grupe predstavljaju ono što Biblija naziva „plemenima“ ili „narodima“. Ljudi imaju etničke i kulturne baštine koje se mogu poštovati i veličati.

Ali svi smo jedna krv. Čak i usred naših razlika, svi smo jednaki.

Posljedice

Ideja o rasama poziva nas da postavimo ozbiljno pitanje: ukoliko postoje različite rase, za koju je onda rasu Hrist umro? Odgovor ima vječne posljedice.

Sva ljudska bića su povezana. Svi možemo pronaći naše pretke unatrag sve do prvog čovjeka, Adama. Kao potomci Adama, svi smo grešnici. Kao grešnici, u potrebi smo za Spasiteljem (Rimljanima 5:12).

Isus Hrist, drugi Adam, rodio se kao čovjek, kao potomak Adama (1. Korinćanima 15:45). Zbog tog rođenja je mogao služiti kao naš Otkupitelj. Bio je razapet, umro i vaskrsnuo. Pobjedio je smrt, a oni koji polože svoju vjeru i pouzdanje u Njega ne moraju se bojati smrti, jer nasleđuju vječni život. „Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi biti oživiljeni“ (1. Korinćanima 15:22).

Autor: Tommy Mitchell
Izvor: answersingenesis.org